

Elvárások 5.fejezet

Ariana, vasárnap 02 szeptember 2018 - 13:56:26

5.

Már egy napja nyalogatom a sebeim. Lucynek nem veszem fel a telefont, akkor sem, ha tudom, hogy hűtfőn ezer hal állal halok majd ez ért a húzásért. Az egyetlen bibi, hogy most még ez sem érdekel. Mondanom, hogy teljes nyugalommal cseszek mindenre, de ez elég erőszaki útas lenne, mivel egyfolytában azon próbálok, hogyan hozzam rendbe ezt az elbaltázott szituációt úgy, hogy ne zúljam szét senki életét. Csak épp tippem sincs.

Nem tudom eldönteni, melyikünk volt a nagyobb hülye. Én, amiért azt hittem, Danny komolyan érez irántam valamit, és felhúztam magam, amiért mégsem, vagy Q, amiért tényleg csak ennyire tartja magát. Közben pedig igen, ki akart használni, amit egy ébként baromira élveztem volna tovább, ha nem kezdek lellezni. Ami voltaképpen még engem is megijesztett, mert hát valljuk be, az oka csak részben az, hogy Q Lucy öcsikéje. A másikat viszont abban keresend Q, hogy okos, szexi, és úgy az ujjak öröcsavart, amennyire még soha senkinek sem sikerült, és ha megveszek, sem jövedelmező rá, hogyan csinálta. Márpedig én nem leszek szerelmes. Na jó, ettől megfájdul a fejem.

Épphogy felpillantok a kopogásra. Semmi kedvem senkihez, pedig úgyis csak annyám lehet az, más nem nyitja rám az ajtót. Végül sóhajtva felkelek, hogy aztán odafagyjak a kúszóba.

Te meg mit keresel itt?

Imádom, hogy ennyire örösz nekem húzza el a száját Danny, de még épp időben nyúlok érte, mielőtt sarkon fordulna.

Jó, bocs, úgy értem, fizikailag itt. Pislog kettőt, én pedig átfogalmazom, miközben behúdom a szobába.

Mármint hogy jöttél be?

Anyukád engedett be. Pont szálltak be a kocsiba, amikor ide értem árulja el, én pedig leszápadok. Remek, ezek szerint apámmal is összefutott, bár nyilván ez semmit sem jelent. Az sem biztos, hogy a faternek feltűnt, néha még az én létezésémetől is elfeledkezik. Csak hát nyomorultul paranoiás vagyok. Mivel nem tudom, hányadán állsz, így azt hazudtam, Lucy szülinapjára készültünk.

Egy hónappal előbb?

Nagy buli lesz vonja meg a vállát vigyorogva, aztán rögtön elkomorodik. Elmondod, miért vagy rám ennyire dühös?

Már nem vagyok.

Jó, akkor miért voltál végig a türelmetlenül. Ez a makacsság ismerős, Lucy dettó ugyanez, úgysem fogom tudni lerázni értelmes magyarázat nélkül, mégis vagyok olyan gyökér, hogy megpróbáljam.

Számit ez?

Nekem nagyon feleli, de nem neheztel, inkább csak kitartó, még egy mosolyt is megenged magának, amivel viszont kizökkent. Ha Qszinte lesz hozzám, én is az leszek. Miért ragtál be annyira?

Mert hűyes égre készülsz, és nem tudlak megakadályozni rántom el Q a szokásos kártyát, amitől azonnal totál idiótának érzem magam. Ez pont annyira volt átlátszó, mint az ablakpucolás után. Francba.

Ennyi? vonja össze Danny a szemöldökét. Csínytevő kőlyköknek érzem magam a hangszívtól, az az érzésem tőled, mintha Q lenne az idősebb kettőnk közül. Talán mert én sosem jövedelmező fel, ahogy mindenki

mondogatja. Na de akarom én azt? Tényleg? Semmi más nem látsz bennem, csak egy megóvándó kisfiút?

Lassan megrázom a fejem.

Azért ez nem ennyire egyszerre sőt óhajtom, mire felcsillan a szeme.

Tetszem? Ugye, erről van szó?

Igen, de ez semmin sem változtat mondok, ezzel viszont le is töröm a lelkesedését, összezavarodva bámul rám.

Miért? Mégis miért rázódik le?

Nem értem, hogyan nem egy értelmiségis árára, mi a fókuszvisszatartó erő? Vagyis az egyik, a másikat akkor tudná, ha ismerne.

Nem nyilvánvaló? Összekavarunk, te megérted Qdsz, Lucy pedig berág rám. Bocs, de nem éri meg a dolog magyarázom, mint egy kisgyereknek, amiért kapok is egy nagyon csúnya pillantást. Egy durcás, édes kisfiúnak ténik, ezen a ponton pedig majdnem lefejelem a falat.

Köszi.

Egy dugás sem ér annyit, hogy elveszítsek egy barátot, köztöm most már nyersebben, de várokozásokkal ellentétben egyáltalán nem akad ki, sőt teljesen nyugodt a hangja, amikor ismét megszólal. Úgy ténik, az összes ideg engem esz meg a szobában.

Miért hiszed, hogy ennyi lenne?

Mert nem lehet több. Részemről nem.

Elnémul. Ki ül az arcára a döbbenet, jó néhány pillanat eltelik, mire magához tér belőle.

Ezt most hogy érted?

Nem keresek kapcsolatot.

Gyorsan összerakja a képet, csak épp elhinni nem sikerül neki. Ha egy kicsit is hasonlít a nővére, akkor a romantikus lelkének túl sok az elfogadás. Ha én töröm össze az illúzióit, tuti megutál.

Elszórakozol azzal, aki az utadba esik, és ennyi? De biztos volt már komoly próbálkozásod?

Nem szakítom félbe. Elképed.

Soha?

Soha.

Nem is hiányzik? Próbálkozik tovább. Irigylem a kitartását, a gond csak az vele, hogy már kezd bosszantani, mert fájdó ponton tapos.

Dehogynem, csak épp nem fér bele. Biztos jó lehet, de nem engedhetem meg magamnak. Ha apám rájön, repülök. Felismer és csillan a tekintetében, lassan bólint. Hát, legalább érti, miről beszélek, ez is valami. Nem mintha más feltételeztem volna, mert ha épp nem teljesen logikátlanul viselkedik, okos srác. Az a baj, hogy emellé átkozottul jóképű is, és kedvelem. Azt hiszem, pont az a típus, akivel tényleg kezdenék, csak épp pár év múlva. Az élet szíve.

Így nem veszélyesebb kalandokkal? Szólal meg, és újra rám pillant. Megvonom a vállam, mert valahol igaz van.

Az még letagadható. Ha valaki folyamatosan körtötem van, az már gyanúsabb választolom, de nem úgy ténik, hogy egyet értene velem. Igazság szerint nem is vártam.

Így tervezted leélni az életet?

Dehogynem. Addig akarom kihúzni, míg elvégzem az egyetememet. A pénz nem kell, utána csak elboldogulok választolom, és ezzel végképp elegendő lesz a tényleg. Most te jössz.

Hm?

Az őszinteséggel. Mennyi volt belőle szíjhaték? Érdeklődöm, miközben nagyon igyekszem elnyomni a hangomban rejtő izgatottságot. Elvégre én magam mondtam, hogy nincs jelentősége, nem?

Semennyi. Nem úgy értettem, nem csak tölteni akartam rajta, sőt ez eszembe sem jutott. Már amennyire az eszem

egy általánosan jelen volt neveti el magát, és én is megengedek egy mosolyt. Hát, ami azt illeti, a tegnap nagy részében az én agyam sem működött. Csak nem akartam, hogy megint leállj. Semmi összefüggés és nem volt a pénzzel, de tény, hogy jó lenne. Esküszöm, nem azért akartam, hanem mert tényleg vágytam rá. Ami azt illeti, még mindig. Én miért nem vagyok jó legalább egy alkalomra?

Annyira intenzív a tekintete, és én baromnak érzem magam, amiért visszautasítom. Éppszóké nem tenné ilyet, de mindig is tudtam, hogy én nem vagyok az.

Ennyit akarnál?

Megrázza a fejét. Hát, pont erre tippeltem.

Épp ezért. Szerinted és lenne belőle, mosolysz ünet, Lucy pedig kétféleképpen, és ezért nem bocsátana meg nekem.

Ez lehetséges.

Pszintén szólván, jólesik, hogy megérti és elfogadja a döntésem. Ha nem erről lenne szó, a végtelenül sem mondanék nemet. Szerintem így is baromi nehéz.

És azt sem hinném, hogy te komolyat keresel, a terveidet tekintve teszem hozzá, mire ismét elmosolyodik. Egy árnyalatnyit közelebb mozdul, a szemembe néz, nekem pedig egyszerre szíved ki a szíved és bizsereg végig a testem.

Gondolod, nem mondanék le rólok? Suttogja, szinte alig hallok meg. Tudok titkot tartani.

Mintha a torkomban dobogna a szívem. Nehezen bír megformázni a szavakat, annyira nevetés egészen elgyengülök. Arra gondolok, ez kicsit egy elcseszett romantikus filmre hasonlít, de még csak rohoghatnék sem tőle.

Nem, Danny. Sajnálom, de nem.

Akkor legalább azt add meg, amire vágyom. Csak egyszer.

A szemembe néz, de nem mozdul, ez úttal tényleg enyém a választás. Talán pont ezzel vesz le végleg a lábamról. Eddig mindig Q kezdem énekezni, most azonban én csókolom meg Q-t. Szomjazva viszonozza, most el Qszőr nem fedezek fel benne semmi bizonytalanságot, nagyon is tudja, mit akar. Pont ugyanazt, amit én.

Mire eljutunk az ágyig, már egyikünkön sincs ruha. Nincs kifejezetten jó teste, mégis totál bezsongok, amikor az ágyra lökve végigpillantok rajta. Aztán magára húz, és semmi nem érdekel tovább, csak a forró bőre az ajkam és a tenyerem alatt, a zihálása a fülemben. Elveszek &

Jólesik heverészni. Danny felül rajtam fekszik, lustán simítom a hátát, és közben azon merengek, hogy ilyenkor már vagy nagyban beszélgetek, vagy öltöztöm. Most viszont élvezem a csendet, valahogy olyan & meghitt. Igen, ez a jó szó róla.

És furcsa, mert a saját plafonomat látok, ami még sosem fordult el Q, legalábbis nem szexuálán.

Danny felkötököl mellettem, automatikusan követem a mozgódását a tekintetemmel.

Min gondolkodsz?

El Qszőr csak hümmögök, aztán elvagyorodom. Végül is, a választásuk egyszerre, csak épp veszettül nevetésges.

Hogy felavattuk a szobát.

Danny el Qszőr értetlenül vonja össze a szemöldökét, és nekem akaratlanul az jut eszembe, hogy baromi szexi így.

Jól áll neki a homály, ezen a megállapításon viszont majdnem felvonyítok. Azt hiszem, lerészegedtem a szexuál Q.

Mi? Itt még soha nem?

Nem felelem, miközben elégedetten nyújtózok egyet. Nem, továbbra sem akaródzik felkelni. Úgy ténik, Danny is hosszú útra rendezkedett be, legalábbis még mindig csak bújul rám, bár azóta leesett neki a nyilvánvaló. Nos, legalább nem találta el &

Ha ilyen hatással van rám, asszem megtartom.

H qha.

És te min gondolkodsz? dobom vissza a labd át, mire zavar k ölt özik az arc ára. Elfordul t Qlem, a p ár n ámat b ámulja, nekem pedig kezd elszív árogni a j ókedvem. K ár érte, élveztem a t ársas ág át.

Hogy megcs ókolhatlak-e m ég egyszer, vagy ölt özzek, és sz ép csendben p árologjak el.

Halkan besz él, szinte m ár esetlen ül, s Qt annyira aranyosan, hogy legsz ívesebben &

Óvatosan megragadom a tark ój át, és magamhoz h úzom. Nem ellenkezik, belesimul az érintésbe. Miel Qtt észbe kapn ék, az ujjaim t áncot lejtene a b Qr én, a percek óta tart ó cs ókot ny ög és szak ítja f élbe. Hopp á.

Eltolom magamtól, k á b án pislog r ám, azt án újra a p ár n ámat tanulmányozza, pedig nem tudom, mi lehet rajta annyira izgi, egysz ín q. Danny megdob m ég egy mosollyal, s Qt egy apr ó sz árapuszival is, azt án felkel mell Qlem, én pedig bamb án figyelem, ahogy ölt özni kezd. Azon fil ózom, meg kellene-e áll ítanom, de mielőtt d öntésre juthatn ék, m ár minden ruh áj át mag ára vette. K ár, sz ívesen gy öny örk ödtem volna m ég a l átv ányban.

Én nem árulom el Lucynek. R á d b ízom, te elmondod-e vagy sem. Egyik verzi ót sem b ánom sz ólal meg, én pedig viszonylag nehezen fogom fel a szavait. V ég ül b ólintok. Az ért kik ís érsz?

Persze v álaszolom, majd gyorsan megkeresem a cuccaim. Nem egyszer q m qvelet, mert a sz él r ózsa minden írány ában hevernek. Danny nagyon heves, de egy által án nem praktikus, ha vetk Qztet ésr Ql van sz ó & majd id Qvel belej ön. Eg észen addig csend honol k öztünk, m íg a bej áráthoz nem érünk. Ott Danny megtorpan, és az ajt óf élf ának t ámaszkodva, lust án elmosolyodik.

Én jól éreztem magam. Rem élem, nem voltam nagy csalódás.

Egy által án nem felelem Qszint én, kicsit tal án meglepve. J ó, nem is kicsit, hanem nagyon. Mi ért hiszed, hogy csalódtam?

Nem tudom, hirtelen gondolat volt vonja meg a v áll át. Tudod, tapasztalatlanság. Tuti b én áztam.

Önbizalomhiányra nincs okod, sz óval nyugi.

Elvigyorodik, és gyorsan megcs ókol m ég b úcs úz óul, azt án mire reag álhatn ék, m ár ajt ón k ív ül van. Bej ön helyette az ép eszem megt ép ázott marad éka, és k épzeletben lekever egy pofont & Ó, a fen ébe &

Gyáva nyuszi vagyok. Lucy nemsokára csatlakozik hozzám, én pedig l ázasan dolgozom valami sz ökési terven. Nem fogok tudni a szemébe hazudni, de nagyon nem akar ódzik felfedni el Qtte az igazságot. Akkor sem, ha tudom, hogy voltak épp nem zavarn á a dolog.

Még mindig sz önyen festesz jegyzi meg, amikor le ül mellém. Kecsesen megrántom a v állam, és mogorván kavargatom a k ávének nevezett b üf és istencsap ást. Elárulod végre, mi történt?

Nem alkalmas a helyszín v ágom rá, Lucy pedig hangosan fels óhajt.

Akkor ór ák ut án n álam jelenti ki, és mielőtt tiltakozhatn ék, hozz áteszi. Nincs kifogás.

J ó.

Azt án úgy kullogok utána az utcán, mint aki a kivégzés és ére k ész ül, ami ért nyilván h ulye vagyok, mert t úldramatiz álom. S Qt, maga vagyok a dramaqueen modernkori kiadásá. Csak szebb.

Annyira sz óltan vagy, hogy kezdek agg ódni vigyorog r ám Lucy, de csak egy morcos pillant ást küld ök felé. Komolyan, Ed, mi az isten van veled? Annyira nem lehet s ulyos a helyzet, hogy így bezárkózz.

Nem az felelem némi gondolkodás után, miközben Q a kulcsát keresi a t áskájában, sikertelenül. Amekkora az a tatyó, itt ragadtunk a k övetkez Q f él órára a bej árat el Qtt. V ég ül megunja, és becsenget.

Akkor? fordul felém, de nincs érkezésem reagálni, mert az ajtó hatalmas lendülettel kitárul, én pedig gyökeret

eresztek.

Sziasztok! Kösön rák vidáman Danny, a tekintetében huncut fénnyel. Hosszú másodpercekig még levegőt sem veszek, aztán megszakad a varázs, amikor hátat fordít, majd felrappol a lépcsőn. Csak így, szónékel ül.

Hahó, földhívja Eddy! Hallom meg Lucy hangját, mire megrázom magam. A csaj úgy vigyorog rám, mintha komplett időt lennék, és igaza is van. Pont úgy viselkedek, mint egy szerelmes tini.

Hagyjál már! Morranok rá, mire kiröhög, mielőtt beljebb húzna.

Gyümölcs?

Rakj bele vodkát is! Kiabálok utána, amikor eltűnik a konyhában. Ha Danny nyitott ajtót, akkor senki más nincs itthon, különben tuti nem mászott volna le a kedvünkért. Bár ki tudja, a jelenlegi helyzetben &

Nincs semmilyen helyzet. Csaptunk egy felettébb szenvedélyes éjszakát, vagyis délutánt, és itt a mesevége.

Remélem, mindkettőnkre érzékeli.

Szóval, mi nyomja a piciszed? Érdeklődik Lucy, miközben felém nyújt egy poharat. Amikor viszont beleiszom, megborzongok. Ez tényleg rakott bele vodkát &

Egy érzékhegy.

Nem fogom megérenni, kibányászni, szóval elmeséled?

Gondolkodom. Szívesen kibeszélném magamból, de nem tehetem. Egyszer csak nem tudom úgy körbeírni, hogy beáruljam el Dannyt.

Ne haragudj, de őt az ígéretem.

Haragosnak látszik, a szemé megvillan, de csak tüntet. Legelfordítja a fejét. Na, bajban vagyok.

És én még segíteni akartam.

Leteszem a poharat, majd hátradobom magam az ágyamra, mindezt egy teátrális óhaj kíséretében. Nem hiszem el, hogy képes a lelkiismeretemre játszani. Rohadtul kételkedem magam, és ebből már most elegendem van.

Na, pontosan ez ért nem akarok semmit az öcsédétől.

He? Kérdez vissza Lucy nagyon értelmesen, és mellém mászik. Ezt hogy érted?

Megérted, mert nem mondok semmit.

Azért vagyok még érges, mert tehetetlennek érzem magam. Mindketten furán viselkedtek, én pedig nem látom át a szituációt. Ha bejöttök egymásnak, mi ilyen bonyolult? Haddja még érgesen. Ritkán dühös vagyok, évek óta nem emlékszem komoly alkalomra, épp ez ennyire ijesztő számomra. A fenébe is, nem bírnám ki, ha tényleg beárán.

Nyert el adom meg magam. Elég csúnyán nekimentem, amiért marhaságokat forgat a fejében. Erre köztölte, látni sem akar, és takarodjak a személel.

Lucy szemöldöke kecsesen felfelé ível, ha nem lennék ennyire komoly szituációban, most tuti legalább röhögne az arckifejezésén.

Mire készül? Megrázom a fejem, erre azonban dühösen összepréseli a száját. A nem létező köztölte van veletek! Remélem, ha már ilyen hősiesen védelmez a titkát, legalább megis óvodattól, hogy marhaságot csináljon! Behunyam a szemem pár másodpercre, aztán bámulom bele éléssel a plafont. Na igen, tudnék jó módszert, csak hát attól meg én fázom.

Ahhoz be kéne adnom a derekam.

Akkor tedd! Nem tudom, mit akar tőled, vidd el egy körre vagy vallj neki szerelmet, csak & Tudom. Nem fejezi be, de tudom, mire gondol. Oldalra pillantok.

Tegnap ájtott hozzám, hogy megbeszéljük mesélem, mire Lucy hirtelen szerintem azt is elfelejti, hogy épp kiabált velem. Érdeklődve pislog vissza, én pedig nyelek egyet a nagy vallomás elött. Szóval & annyira jó sikerült, hogy az

ágyamban landolt.

Lefek üdtetek?

Igen.

Azta cs úszik ki a száján, aztán néma csendbe burkolózunk percekig, míg meg nem unom, és fel nem kelek.

És itt a történet vége szólalok meg, majd ahelyett, hogy leharapnám a nyelvem, kiszökik a számon az igazság.

Rossz az idő és.

Lucy gyanakodva tornázza magát ülésbe, a tekintetéből tudom, hogy teljesen átlátható rajtam. Ismer.

Kezdesz beleszeretni?

Épp ez az, amin nem akartam túl sokat merengeni, erre nemhogy rátapint, két lábamra rátrappol. Kiszáradt szájjal bölintok.

Azt hiszem, ilyen érzés lehet ismerem be enyhe mosollyal. Fogalmam sincs, hogyan csinálja, hogy ennyire levett a lábamról.

Titkos családi recept vihogja Lucy. Engem is megtámaszt az életemben, pedig néha az agyadra megyek. Már ha van olyanod.

Elmész a francba, várom rá, de az értetlenül áll. Ja, ha hisztem, hogy lennél, már megkértem volna a kicsi kacsát, teszem hozzá a roppant szellemesen. A családok egy átok rajtam. Keresnem kell egy örökösöt.

Szerintem ehhez a pápa is kevés, intéld Lucy. Nevetünk, végre ugyanúgy, mint mások. Mégis ott marad valami furcsa, árnyék éntől elterülő, a várakozás körülöttünk &

[Előző](#)

[Következő](#)